

Vec C-327/20

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

22. júl 2020

Vnútroštátny súd:

Sąd Okręgowy w Opolu

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

10. marec 2020

Žalobca:

Skarb Państwa – Starosta Nyski

Žalovaná:

New Media Development & Hotel Services Sp. z o.o.

Predmet konania pred vnútroštátnym súdom

Vymáhanie zákonných úrokov z omeškania v obchodných transakciách z dôvodu nezaplatenia poplatku za užívanie pozemkov.

Predmet a právny základ návrhu na začatie prejudiciálneho konania

Výkladu smernice 2011/7/EÚ v súvislosti s užívaním pozemkov; otázka, či pojem tovar zahŕňa aj nehnuteľnosti a či pojem dodávka tovaru zahŕňa aj odovzdanie nehnuteľnosti do užívania; rozsah pojmov obchodná transakcia a orgán verejnej moci; otázka prechodných ustanovení.

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 2 bod 1 smernice 2011/7/EÚ zo 16. februára 2011 o boji proti oneskoreným platbám v obchodných transakciách (prepracované znenie) (Ú. v. EÚ L 48, 23.2.2011) vykladať v tom zmysle, že bráni takému chápaniu článku 2 a článku 4 bodu 1 zákona z 8. marca 2013 o boji proti neprimeraným meškaniam platieb v obchodných transakciách, podľa ktorého pojem tovar nezahŕňa nehnuteľnosti a pojem dodávka tovaru nezahŕňa odovzdanie nehnuteľnosti do užívania v zmysle článku 232 a nasl. Občianskeho zákonníka (Kodeks cywilny), prípadne, že toto odovzdanie nehnuteľnosti nemožno považovať za poskytnutie služieb.
2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku: Má sa článok 2 bod 1 smernice 2011/7/EÚ zo 16. februára 2011 o boji proti oneskoreným platbám v obchodných transakciách (prepracované znenie) (Ú. v. EÚ L 48, 23.2.2011) vykladať v tom zmysle, že bráni takému chápaniu článku 71 a nasl. zákona z 21. augusta 1997 o správe nehnuteľností a článku 238 Občianskeho zákonníka, ktoré v prípade, ak sa vyberajú prostredníctvom Skarbu Państwa (štátny rozpočet) ročné poplatky za užívanie pozemkov od subjektov vykonávajúcich hospodársku činnosť, ktoré neboli prvými subjektmi, ktorým Skarb Państwa udelil právo na užívanie pozemkov, ale toto právo nadobudli od iných užívateľov, nezodpovedá pojmom obchodná transakcia a orgán verejnej moci v zmysle článku 2 bodov 1 a 2 uvedenej smernice a článku 2 a článku 4 bodu 1 zákona z 8. marca 2013 o boji proti neprimeraným meškaniam platieb v obchodných transakciách, prípadne, že takýto postup nespadá do pôsobnosti uvedenej smernice a uvedeného zákona?
3. V prípade kladnej odpovede na prvú a druhú otázku: Má sa článok 12 ods. 4 smernice 2011/7/EÚ zo 16. februára 2011 o boji proti oneskoreným platbám v obchodných transakciách (prepracované znenie) (Ú. v. EÚ L 48,

23.2.2011) a článok 6 ods. 3 písm. b) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/35/ES z 29. júna 2000 o boji proti oneskoreným platbám v obchodných transakciách vykladať v tom zmysle, že bránia takému chápaniu článku 15 zákona z 8. marca 2013 o boji proti neprimeraným meškaniam platieb v obchodných transakciách a článku 12 zákona z 12. júna 2003 o termínoch platieb v obchodných transakciách, ktoré vylučuje uplatnenie ustanovení uvedenej smernice a uvedeného zákona, ktorý ju prebral, na zmluvy o prevode práva na užívanie pozemkov aktuálnemu užívateľovi povinnému platiť ročný poplatok, ktoré boli uzatvorené po 28. apríli 2013, prípadne po 1. januári 2004, ak k prvotnému odovzdaniu pozemku do užívania zo strany Skarbu Państwa inému subjektu došlo pred 28. aprílom 2013, resp. pred 1. januárom 2004?

Relevantné predpisy práva Únie

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/35/ES z 29. júna 2000 o boji proti oneskoreným platbám v obchodných transakciách,

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/7/EÚ zo 16. februára 2011 o boji proti oneskoreným platbám v obchodných transakciách.

Relevantné vnútroštátne predpisy

- Zákon z 12. júna 2003 o termínoch platieb v obchodných transakciách,
- zákon z 8. marca 2013 o boji proti neprimeraným meškaniam platieb v obchodných transakciách,
- zákon z 23. mája 1964, Kodeks cywilny (Občiansky zákonník),
- zákon z 21. augusta 1997 o správe nehnuteľností,

Krátky opis skutkového stavu a konania

- 1 V rámci dokazovania bolo podľa názoru prvostupňového súdu preukázané, že žalovaná mala do 31. marca 2018 zaplatiť ročný poplatok vo výške 3 365,55 PLN za užívanie pozemku nachádzajúceho sa v Hlucholazoch, ktorej vlastníkom je štát (Skarb Państwa), čo však neurobila. V dôsledku toho Sąd Rejonowy (okresný súd) uložil žalovanej povinnosť zaplatiť sumu 3 365,55 PLN zvýšenú o zákonné úroky z omeškania za obdobie od 1. apríla 2018 až do zaplatenia. Rozhodnutie o úrokoch sa opieralo o článok 481 Občianskeho zákonníka.
- 2 Pokiaľ išlo o zákonné úroky z omeškania v obchodných transakciách, Sąd Rejonowy však žalobu zamietol. Tento prvostupňový súd sa domnieval, že povinnosť platiť ročné poplatky za užívanie pozemkov vyplýva z ustanovení zákona o správe nehnuteľností a z Občianskeho zákonníka, a nie z obchodnej

transakcie, ako to tvrdil žalobca. Okrem toho Sąd Rejonowy poukázal na to, že žalobca nebol zmluvnou stranou kúpno-predajnej zmluvy z 15. mája 2014, ktorou žalovaná nadobudla vlastnícke právo k budove a právo na užívanie pozemkov.

- 3 Žalobca podal odvolanie v časti týkajúcej sa zamietnutia nároku na zákonné úroky z omeškania v obchodných transakciách požadovaných podľa zákona o termínoch platieb v obchodných transakciách.

Hlavné tvrdenia účastníkov konania pred vnútroštátnym súdom

- 4 Žalobca na podporu svojho odvolania uviedol, že hoci právo na užívanie pozemkov vyplýva zo zákona, na vznik tohto práva vo vzťahu ku konkrétnej osobe sa vyžaduje uzavretie zmluvy vo forme notárskej zápisnice, a to pod hrozbou neplatnosti. Zákon o správe nehnuteľnosti stanovuje lehoty a spôsob úhrady záväzkov, avšak samotný záväzok vzniká na základe zmluvy. Žalobca tiež uviedol základné spôsoby nadobudnutia práva na užívanie pozemkov, a to nadobudnutie na základe zmluvy, správneho rozhodnutia a zo zákona. Podľa žalobcu z okolností prípadu a zo spisového materiálu nesporne vyplýva, že povinnosť žalovanej zaplatiť poplatok za užívanie pozemkov vyplýva zo zmluvy o nadobudnutí tohto práva uzavretej vo forme notárskej zápisnice.

Zhrnutie odôvodnenia návrhu

- 5 V prejednávanej veci Skarb Państwa zastúpený primátorom mesta Nisko požadoval od spoločnosti New Media Development Hotel Services Sp. z o.o. so sídlom vo Varšave, aby zaplatila ročný poplatok za užívanie pozemkov. Keďže samotný nárok týkajúci sa hlavného záväzku nebol spochybnený žiadnym z účastníkov konania a rozsudok prvostupňového súdu ukladajúci tento poplatok je právoplatný, predmetom odvolania zostal návrh žalobcu, zamietnutý prvostupňovým súdom, zaplatiť zákonné úroky z omeškania v obchodných transakciách v zmysle článku 4 ods. 3 zákona z 8. marca 2013 o boji proti neprimeraným meškaniam platieb v obchodných transakciách, na základe článku 7 ods. 1. uvedeného zákona. Sąd Rejonowy (okresný súd) tento návrh zamietol s odôvodnením, že poplatky za užívanie pozemkov vyplývajú zo samotného zákona, a nie zo zmluvy, ktorá zaväzuje zmluvné strany. Sąd Okręgowy (krajský súd) v súčasnom zložení však s ohľadom na ustanovenia článku 73 ods. 5 zákona z 21. augusta 1997 o správe nehnuteľností uznal, že takýto záväzok vyplýva zo zmluvy o odovzdaní nehnuteľnosti do užívania, prípadne ak toto právo vznikne prostredníctvom zákona, vytvára zo zákona zmluvný vzťah medzi vlastníkom nehnuteľnosti a užívateľom nehnuteľnosti, v dôsledku čoho postoj, ktorý v tejto súvislosti zaujal prvostupňový súd, nemožno zdieľať.
- 6 V takejto situácii teda vznikla otázka, či Skarb Państwa, ktorý vyberá tieto poplatky, môže požadovať zákonné úroky z omeškania v obchodných transakciách, alebo iba bežné zákonné úroky z omeškania, a teda či odovzdanie nehnuteľnosti do užívania spadá pod pojem dodávka tovaru alebo pojem

poskytnutie služieb v zmysle článku 2 a článku 4 bodu 1 zákona z 8. marca 2013 o boji proti neprimeraným meškaniam platieb v obchodných transakciách, ktorý bol prijatý na účely implementácie smernice 2011/7/EÚ zo 16. februára 2011 o boji proti oneskoreným platbám v obchodných transakciách.

- 7 Je potrebné preskúmať uplatniteľnosť ustanovení zákona z 8. marca 2013 o boji proti neprimeraným meškaniam platieb v obchodných transakciách na ročné poplatky za užívanie pozemkov. Treba preto určiť, či sa na zmluvy tohto typu vzťahujú ustanovenia článku 2 a článku 4 bodu 1 zákona z 8. marca 2013 o boji proti neprimeraným meškaniam platieb v obchodných transakciách.
- 8 Ustanovenia uvedeného poľského zákona viedli v právnej náuke k diskusii o tom, či pojem „tovar“ zahŕňa nehnuteľný majetok. Zdôrazňuje sa, že zákon o termínoch platby v obchodných transakciách a smernica 2011/7/EÚ nedefinujú pojem „dodávka tovaru“, ako ani samotný pojem „tovar“.
- 9 V odbornej literatúre týkajúcej sa kúpnopredajnej zmluvy sa tradične pojmom tovar označuje vec určená na základe druhu, ktorá má podobu surovín, polovýrobov alebo hotových výrobkov. V trocha inom zmysle je tovar synonymom hnuteľnej veci. Tiež sa poukazuje na to, že vo viacerých predpisoch, najmä tých, ktoré sa týkajú obchodného styku, zákonodarca využíva pojem tovar ako predmet kúpnopredajnej zmluvy.
- 10 V judikatúre Súdneho dvora EÚ je pojem tovar definovaný ako „akýkoľvek výrobok, ktorý má hodnotu kvantifikovateľnú v peniazoch a ktorý môže byť ako taký predmetom obchodných transakcií“ (rozsudok z roku 10. decembra 1968, 7/68, Komisia/Taliani, Zb. 1968, s. 617). Navyše v odbornej literatúre a judikatúre Súdneho dvora EÚ sa uvádza, že tovar je niečo materiálne (rozsudok Súdneho dvora z 30. apríla 1974, 155/73, Sacchi, Zb. 1974, s. 409). Počas vývoja judikatúry bolo spresnené, že pojem materiálna povaha výrobku nemožno chápať doslovne. V dôsledku toho bola za tovar uznaná takisto elektrina (rozsudok Súdneho dvora z 15. júla 1964, 6/64, Costa/E.N.E.I., Zb. 1964, s. 1141). Následne bolo konštatované, že tovar môže mať aj zápornú hodnotu. Takto bol ako tovar kvalifikovaný odpad (rozsudok Súdneho dvora z 9. júla 1992, C-2/90, Komisia/Belgicko, Zb. 1992, s. I-4431).
- 11 V právnej náuke sa uvádza, že pod pojmom „dodávka tovaru“ sa má rozumieť prevod práv k tovaru alebo poskytnutie tovaru na dočasné použitie. V súvislosti s tým treba pod dodávkou tovaru rozumieť prevod práva k tovaru, elektrine, vode, plynu alebo diaľkového vykurovania alebo iného zodpovedajúceho práva (predaj). Zdá sa tiež, že pojem dodávka tovaru sa vzťahuje aj na poskytnutie veci alebo prípadne práva na dočasné použitie (napríklad prenájom, árenda, lízing).
- 12 Rozlišuje sa teda na jednej strane medzi zmluvami, akými sú zmluva o predaji, výmene a darovaní, a na druhej strane zmluvami, ktorých predmetom je poskytnutie veci alebo práva na dočasné užívanie. Treba však poznamenať, že v odbornej literatúre je vyjadrený názor, že dodávka tovaru nezahŕňa poskytnutie

veci alebo prevod práva na dočasné užívanie na základe zmluvy o nájme, árende alebo lízingovej zmluvy. Dôvodom je to, že poskytnutie tovaru na dočasné použitie nezodpovedá obvyklému významu pojmu dodávky. V doktríne existujú v tejto súvislosti rozdielne názory.

- 13 V judikatúre Súdneho dvora EÚ sa uvádza, že pre charakterizovanie pojmu služby je rozhodujúcim osobný element (rozsudky Súdneho dvora z 5. júna 1997, C-398/95, *Syndesmos ton en Elladi Touristikon*, Zb. 1997, s. I-3091; z 5. júna 1997, C-360/89, *Komisja/Taliansko*, Zb. 1992, s. I-3401, a z 28. marca 1996, C-272/94, *Guiot*, Zb. 1996, s. I-1905). Ďalšími charakteristickými znakmi pojmu poskytovanie služieb je to, že sú odplatné, trvajú určitý čas a majú cezhraničnú povahu.
- 14 Okrem toho treba konštatovať, že otázka, či pojem tovar v zmysle uvedeného zákona zahŕňa nehnuteľný majetok a či dodávka tovaru zahŕňa odovzdanie veci do dočasného užívania, nebola predmetom judikatúry Sądu Najwyższego (Najvyšší súd) v kontexte uvedeného zákona, ani predmetom judikatúry Súdneho dvora EÚ.
- 15 Je potrebné si položiť otázku, či v prípade, ak sa stotožníme s menšinovým názorom, bude odovzdanie nehnuteľnosti do dočasného užívania dodávkou tovaru, prípadne poskytnutím služieb, v zmysle vyššie uvedeného zákona a uvedenej smernice. V súlade so už citovanou právnou úpravou Občianskeho zákonníka a zákona o správe nehnuteľností je uvedený inštitút špecifický, keďže odovzdať nehnuteľnosť do užívania môžu jedine Skarb Państwa a jednotky územnej samosprávy. V Občianskom zákonníku sa užívacie právo k pozemkom zaraďuje medzi vecné práva. Súčasne sa vyznačuje vysokým stupňom administratívnych prvkov. Inštitút užívania nehnuteľností má povahu absolútneho práva k cudziemu majetku, oprávňujúceho na dlhodobé využívanie nehnuteľností vo verejnom vlastníctve.
- 16 V štruktúre vecných práv sa právo na užívanie pozemkov nachádza medzi vlastníckym právom a obmedzenými vecnými právami. Z toho hľadiska v literatúre a judikatúre prevláda názor o nepriamej povahe tohto práva. Táto charakteristika spôsobuje, že užívacie právo k pozemkom vykazuje znaky typické tak pre vlastnícke právo, ako aj pre obmedzené vecné práva. V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že tento dualizmus možno najlepšie pozorovať na úrovni oboch vzťahov spojených s užívaním pozemkov. Vo vzťahu k tretím osobám má totiž užívateľ pozemkov podobné postavenie ako majiteľ.
- 17 Naopak, vo vzťahu medzi užívateľom pozemkov a vlastníkom pozemku vykazuje užívanie pozemkov vlastnosti typické pre právo k cudziemu majetku. V dôsledku toho sa zastáva názor, že na tento vzťah sa budú uplatňovať ustanovenia týkajúce sa obmedzených vecných práv. Treba však dodať, že v niektorých oblastiach vykazujú vzťahy medzi vlastníkom a užívateľom pozemkov znaky charakteristické pre záväzkové vzťahy, ktoré dopĺňajú základný vzťah vecnoprávnej povahy.

- 18 Zaradenie užívacieho práva k vecným právam má súčasne určitý vplyv na to, že toto právo má absolútnu a majetkovú povahu. Okrem toho je toto právo odplátne, možno ho previesť a zdediť a podlieha exekúcii. Vzhľadom na ciele, ktoré sleduje v právnom poriadku, bolo právo na užívanie pozemkov vytvorené ako dočasné právo, pretože ho možno udeliť na maximálne obdobie 99 rokov a výnimočne na kratšiu dobu, ale najmenej na 40 rokov. Ciele sledované týmto právom viedli pravdepodobne k tomu, že je kvalifikované ako cielené právo v tom zmysle, že zmluva priznávajúca toto právo musí definovať spôsob, akým sa pozemok bude využívať.
- 19 Právo na užívanie pozemkov v súčasnosti spravidla vzniká na základe zmluvy, hoci pred rokom 1990 vznikalo na základe správneho rozhodnutia a okrem toho v niekoľkých zákonoch zákonodarca priznal právo na užívanie pozemkov zo zákona.
- 20 Z notárskej zápisnice vyplýva, že predmetná nehnuteľnosť bola odovzdaná do užívania na obdobie do 5. decembra 2089. Toto právo možno ďalej prevádzať, pričom súčasný užívateľ nadobudol právo na užívanie pozemkov zmluvou z 15. mája 2014.
- 21 Podľa Sąd Okręgowy (krajský súd) možno v prejednávanej veci podľa všetkého zdieľať názory vyjadrené v doktríne, ktoré uvádzajú, že vzhľadom na definíciu v uvedenej smernici a v uvedenom zákone, ktorým bola táto smernica prebraná, je nehnuteľnosť tovarom. Nič tiež nebráni tomu, aby odovzdanie nehnuteľnosti do užívania v zásade spadalo pod pojem dodávka tovaru, prípadne poskytnutie služieb, v zmysle vyššie uvedeného zákona a uvedenej smernice ako odovzdanie veci na účely dočasného používania.
- 22 Za predpokladu, že Súdny dvor sa stotožní s vyššie uvedeným názorom, a teda že uzná, že odovzdanie nehnuteľnosti do užívania spadá pod pojem dodávka tovaru, prípadne poskytnutie služieb, potom sa za daného skutkového stavu následne kladie otázka, či výber poplatkov za užívanie pozemkov prostredníctvom Skarb Państwa od subjektov, ktoré neboli účastníkmi pôvodnej transakcie odovzdania nehnuteľnosti do užívania, spadá pod pojem obchodná transakcia v zmysle článku 2 a článku 4 bodu 1 zákona z 8. marca 2013 o boji proti neprimeraným meškaniam platieb v obchodných transakciách, ktorý bol prijatý s cieľom prebrať smernicu Rady 2011/7/EÚ zo 16. februára 2011 o boji proti oneskoreným platbám v obchodných transakciách. Článok 2 bod 2 uvedenej smernice totiž uvádza, že „orgán verejnej moci“ je akýkoľvek verejný obstarávateľ, ako je vymedzený v článku 2 ods. 1 písm. a) smernice 2004/17/ES a v článku 1 ods. 9 smernice 2004/18/ES bez ohľadu na predmet alebo hodnotu zmluvy. Znenie tohto ustanovenia pravdepodobne naznačuje, že ustanovenia smernice a rovnako aj uvedeného zákona sa, pokiaľ ide o Skarb Państwa, uplatňujú len v prípade zmlúv uzavretých prostredníctvom verejného obstarávania, čo v prípade odovzdania nehnuteľnosti do užívania je sotva možné.

- 23 Ak by sme predpokladali, že do pôsobnosti smernice a rovnako aj zákona spadá každá hospodárska činnosť štátu vo vzťahu k iným subjektom, a teda aj uzatváranie zmlúv, vrátane zmlúv o užívaní pozemkov, ako už bolo uvedené, potom k prvotnému odovzdaniu nehnuteľnosti do užívania mohlo dôjsť aj na základe správneho rozhodnutia a zo samotného zákona. Navyše je teoreticky možné, že nehnuteľnosť bola prevedená na osobu, ktorá pôvodne nebola podnikateľom, na účely výkonu činnosti nesúvisiacej s hospodárskou činnosťou, a následne po zmene účelu nehnuteľnosti alebo po začatí hospodárskej činnosti dotknutou osobou sa nehnuteľnosť začala využívať na účely hospodárskej činnosti, alebo bola prevedená osobou nepodnikateľom na podnikateľa, ktorý začal na danej nehnuteľnosti vykonávať hospodársku činnosť.
- 24 Kladie sa teda otázka, či vo veciach o zaplatenie ročného poplatku, ukladanému výlučne aktuálnemu užívateľovi, ktorý tak ako v prejednávanej veci je už právnym nástupcom, ktorý získal právo na užívanie pozemkov na základe kúpnopredajnej zmluvy, je potrebné preskúmať okolnosti, za ktorých vzniklo právo na užívanie pozemkov, a to či vzniklo na základe zmluvy, a to navyše v rámci verejného obstarávania, alebo tiež na základe zákona či administratívneho rozhodnutia, a či pôvodný nadobúdateľ práva bol v čase jeho nadobudnutia podnikateľom a pozemok nadobudol na účely výkonu hospodárskej činnosti.
- 25 Vzniká tiež otázka, či za obchodnú transakciu možno považovať len pôvodnú zmluvu o užívaní pozemkov a či jedine v takomto prípade môže Skarb Państwa vyberať zvýšené úroky z dôvodu omeškania s platbou ročného poplatku zo strany užívateľa a či v prípade postúpenia tohto práva túto možnosť stráca, alebo či sa má vychádzať z toho, že nadobúdateľ práva na užívanie pozemkov nastupuje na miesto predchodcu ako pôvodná strana zmluvy o užívaní pozemkov a Skarb Państwa môže rozšíriť účinky pôvodnej obchodnej transakcie na nastupujúci subjekt. Obe tieto koncepcie by poukazovali na nevyhnutnosť preskúmania pôvodných okolností, za ktorých vzniklo právo na užívanie pozemkov s cieľom overiť, či boli splnené podmienky obchodnej transakcie v zmysle zákona z 8. marca 2013 o boji proti neprimeraným meškaniam platieb v obchodných transakciách a smernice 2011/7/EÚ zo 16. februára 2011 o boji proti oneskoreným platbám v obchodných transakciách. Možno si tiež predstaviť, že obchodnou transakciou je zmluva o prevode práva na užívanie pozemkov na nasledujúceho užívateľa pozemkov uzavretá už bez účasti Skarbu Państwa a jej účinky sa podľa článku 71 zákona o správe nehnuteľností rozšíria aj na Skarb Państwa, ktorý na základe práve tejto obchodnej transakcie môže požadovať vyššie úroky z omeškania na základe zákona z 8. marca 2013 o boji proti neprimeraným meškaniam platieb v obchodných transakciách.
- 26 Okrem toho treba v tejto súvislosti rovnako uviesť, že aj keď je pravda, že výška ročného poplatku za užívanie pozemkov je v zásade stanovená v zmluve v súlade s článkom 73 ods. 5 zákona o správe nehnuteľností, spôsob určenia výšky tohto poplatku, ako aj spôsoby zmeny jeho výšky, sú upravené tiež zákonom tak, že najprv v rámci správneho konania orgán odovzdávajúci nehnuteľnosť do užívania stanoví novú výšku poplatku alebo odmietne zmeniť ju a po skončení správneho

konania bude užívateľ oprávnený požiadať o stanovenie tohto poplatku všeobecným súdom (ktorý nie je správnym súdom).

- 27 Podľa ustálenej právnej náuky a judikatúry je povinnosť platiť ročný poplatok občianskoprávnej povahy. Pripomína typický záväzkový vzťah. Zohľadňujúc formalizovaný spôsob stanovenia tohto poplatku a jeho zmeny, ako aj skutočnosť, že len Skarb Państwa a orgány územnej samosprávy sú oprávnené vyberať tento poplatok ako subjekty, ktoré môžu výlučne priznať právo na užívanie pozemkov, však všetko napovedá tomu, že poplatky za užívanie pozemkov sa podobajú verejným poplatkom. V poľskom právnom systéme však nároky na zaplatenia tohto poplatku v konečnom dôsledku podliehajú právomoci všeobecných súdov, ako je to aj v prejednávanej veci, a vymáhanie týchto poplatkov sa uskutočňuje na základe ustanovení Občianskeho súdneho poriadku.
- 28 Ďalšia otázka, či poplatky za užívanie pozemkov patria do kategórie obchodných transakcií v zmysle vyššie uvedených ustanovení, vzniká v súvislosti s otázkou, ako má byť chápané zákonné slovné spojenie uvedené v článku 4 bode 1 zákona z 8. marca 2013 o boji proti neprimeraným meškaniam platieb v obchodných transakciách, kde sa uvádza: „v súvislosti s vykonávanou činnosťou“. Otázne je to, či ide o každú činnosť orgánov verejnej moci alebo iba o hospodársku činnosť týchto orgánov s vylúčením plnenia úloh vo verejnom záujme uložených zákonom.
- 29 Aj keby zámerom normotvorcu Únie bolo zahrnúť iba hospodársku činnosť orgánov verejnej moci, na otázku, či výber poplatkov za užívanie pozemkov je hospodárskou činnosťou, by poľská judikatúra neposkytovala jednoznačnú odpoveď.
- 30 Takisto je sporné, či sa smernica 2011/7/EÚ zo 16. februára 2011 o boji proti oneskoreným platbám v obchodných transakciách mala týkať všetkých obchodných transakcií verejných subjektov bez ohľadu na to, či by boli vykonávané na podnikateľské účely alebo slúžili iba plneniu vlastných úloh a bez ohľadu na formu transakcií, t. j. bez ohľadu na to, či sa uskutočňujú alebo neuskutočňujú v rámci verejného obstarávania.
- 31 Za predpokladu, že zmluvy o odovzdaní nehnuteľností do užívania možno považovať za dodávku tovaru a poskytnutie služieb a že táto činnosť Skarb Państwa v oblasti výberu ročných poplatkov od nasledujúcich užívateľov nehnuteľností patrí do pôsobnosti ustanovení zákona z 8. marca 2013 o boji proti neprimeraným meškaniam platieb v obchodných transakciách, ktorý bol prijatý na účely prebratia smernice 2011/7/EÚ zo 16. februára 2011 o boji proti oneskoreným platbám v obchodných transakciách, potom ešte zostáva otvorená otázka uplatňovania prechodných ustanovení.
- 32 Tak článok 6 smernice 2000/35/ES z 29. júna 2000 o boji proti oneskoreným platbám v obchodných transakciách, ako aj článok 12 smernice Rady 2011/7/EÚ zo 16. februára 2011 o boji proti oneskoreným platbám v obchodných

transakciách, umožňovali členským štátom nerozšíriť uplatňovanie ustanovení smerníc na zmluvy, ktoré boli uzavreté pred nadobudnutím ich účinnosti. V prejednávanej veci však ide o pravidelne poskytovanie služieb, za ktoré sa platí každoročne.

- 33 Hoci pôvodné zmluvy alebo právne udalosti zakladajúce právo na užívanie pozemkov často pochádzajú z obdobia pred nadobudnutím účinnosti súčasnej právnej úpravy, zmluvy prevádzajúce právo na užívanie pozemkov, a tým aj povinnosť platiť ročný poplatok za ich užívanie, boli uzavreté po nadobudnutí účinnosti uvedenej právnej úpravy, ako je to v prejednávanej veci (15. mája 2014).
- 34 Vzniká teda otázka, či sa má za obchodnú transakciu, na ktorú sa uplatňujú vyššie uvedené zákony a smernice, považovať iba pôvodná zmluva o odovzdaní nehnuteľnosti do užívania, alebo či za obchodnú transakciu s účinkom vo vzťahu k verejnému orgánu, ktorý nie je zmluvnou stranou, sa má považovať aj zmluva, ktorou dotknutý užívateľ nadobudol svoje právo od bývalého užívateľa.